

DOWODZĄCY (2) *part praes act*

Oba o jasne (tak w dowodzić).

sg m D dowodząc(e)mu (1). \diamond A dowodząc(e)go (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XIX w. s.v. dowieść w innym znaczeniu.

*Udowadniający, potwierdzający, uzasadniający, wykazujący prawdziwość lub słuszność czego (2) :
dowodzący czego komu (1): dziękowanie/ niechay bądźzie P. Iezułowi Chryštułowi/ rozmáiicie
prawdziwego zmartwychwstania śwego/ vcźniom śwym dowodzącemu. LatHar 546.*

*dowodzący czego czym (1): Wyftawia nam ná przykład Páwłá/ rzeczy śwey pífmy ś. dowodzącego
CzechEp 134.*

Cf DOWODZIĆ

BZ